

fast til Lov angaaende Forandring i Lov om Søneringen af 19de Februar 1861 (anden Behandling findes i Tidenden Sp. 249 ff.).

Der var til denne Behandling fremkommet følgende Endringsforslag:

Af Udvalget:

At første Affnit af den ved 2den Behandling vedtagne nye § 2 omredigeres saaledes:

„Endvidere forandres § 10 i Søneringsloven derhen, at Skibe af ikke over 40 Commercialæsters Drægtighed kunne udklareres til Fart paa Nordspøen og Østerspøen, naar de istedetfor en examineret Styrmand have til Tjeneste ombord en saakaldet Bedstemand, som med paalidelig Attest fra een eller flere Skippere godtgjør at være i Besiddelse af den fornødne Erfaring, Indsigt og Paalidelighed til at kunne fare i denne Egenkab paa disse Farvande, og som i sin Søfartsbog har erhvervet sig Betegnelsen „Heelbefaren“.“

Endringsforslaget tilligemed den Paragraf, hvortil det var stillet, fattes under Forhandling.

Ordføreren (Sonne): Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at det ikke var umuligt, at den sidste Deel af det første Affnit i § 2, som denne vedtoges ved anden Behandling, kunde misforstaaes saaledes, at den Attest, som der omhandles, skulde godtgjøre, at Bedkommende var „heelbefaren“, istedetfor at Meningen jo er, at den skulde godtgjøre, at han var istand til at fare som Bedstemand. En speciel Attest for at være „heelbefaren“ vil han imidlertid ikke behøve; thi det Fornødne i saadanne Henseende vil altid fremgaae af hans Søfartsbog, idet det efter Værnepligtsloven er paabudt, at Ingen maa udmønstres, uden at han har en saadan, hvori han da, efterhaanden som han bliver berettiget dertil, faaer Paategning om at være „halsbefaren“ og „heelbefaren“. Skjøndt jeg derfor mener, at en saadan Misforstaaelse vil være noget søgt og vistnok ikke let vil gjøre sig gjældende, har jeg dog raadspurgt flere af

Landsstingets ærede Medlemmer, hvem jeg tillægger større Indsigt i denne Sag end mig selv, og de have tilraadet en saadan Forandring som den, Udvalget har tilladt sig at foreslaae til denne tredje Behandling. Da det jo maatte være Udvalget kjært, om Redaktionen kunde blive en saadan, at den ikke kunde misforstaaes, have vi ikke haft nogen Betænkelighed ved at fremkomme med det foreliggende Forslag til en forandret Redaktion, hvorimod vi haabe, at det høitærede Thing heller ikke vil have Noget at erindre.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget:

At første Affnit af den ved 2den Behandling vedtagne nye § 2 omredigeres saaledes:

„Endvidere forandres § 10 i Søneringsloven derhen, at Skibe af ikke over 40 Commercialæsters Drægtighed kunne udklareres til Fart paa Nordspøen og Østerspøen, naar de istedetfor en examineret Styrmand have til Tjeneste ombord en saakaldet Bedstemand, som med paalidelig Attest fra een eller flere Skippere godtgjør at være i Besiddelse af den fornødne Erfaring, Indsigt og Paalidelighed til at kunne fare i denne Egenkab paa disse Farvande, og som i sin Søfartsbog har erhvervet sig Betegnelsen „Heelbefaren“.“

vedtoges eenstemmig med 30 Stemmer.

2) Lovudkastets § 2 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Endvidere forandres § 10 i Søneringsloven derhen, at Skibe af ikke over 40 Commercialæsters Drægtighed kunne udklareres til Fart paa Nordspøen og Østerspøen, naar de istedetfor en examineret Styrmand have til Tjeneste ombord en saakaldet Bedstemand, som med paalidelig Attest fra een eller flere Skippere godtgjør at være i Besiddelse af den fornødne Erfaring, Indsigt og Paalidelighed til at kunne fare i denne Egenkab paa disse Farvande, og som i sin Søfartsbog har erhvervet sig Betegnelsen „Heelbefaren“.